

Патријарх је радо долазио у Црну Гору, а она с љубављу пјевала: Благословен који долази у име Господње!

Његова светост Патријарх српски г. Иринеј, након што је 22. јануара 2010. године изабран за 45. поглавара СПЦ, петнаест пута је посјетио Црну Гору (девет пута Митрополију црногорско-приморску).

Радо је долазио у Црну Гору и о томе је сам свједочио: “Овде делује благодат Божја, милост Божја! Овде народ својим језиком хвали Господа, језиком своје душе и срца. Недостаје реч да се захвалим и изразим оно што осећам. Долазио сам на многа мјеста, код нас и ван, оволики и овакав народ ја нисам сусрео. Овај скуп најбоље говори шта је Црна Гора, она је била и остала оно што је била кроз векове. Хвала Богу што је тако!”

Последњи пут је био у Црној Гори 1. новембра 2020. године на сахрани земних остатака Митрополита црногорско-приморског Амфилохија у Подгорици. То је уједно било и његово последње појављивање у јавности. Убрзо нагон тога, 4. новембра, хоспитализован је у Војној ковид болници

„Карабурма“ у Београду.

Предстојатељ Српске цркве г. Иринеј први пут је Црну Гору, Митрополију црногорско-приморску, посјетио 31.10. 2010. године.

Свјатјејши је у оквиру обиљежавања 180 година од смрти Светог Петра Цетињског, служио Свету патријарашку литургију у Цетињском манастиру када је обављено и пресвлачење светитељевих моштију. Иначе Патријарх је ту посјету Црној Гори започео обиласком манастира Ћурђеви ступови код Берана.

Пљевља у Милешевској епархији је посјетио 28. маја 2011. и том приликом освештао Цркву Светог Георгија.

У Епархији будимљанско-никшићкој Патријарх је био више дана јула 2011. и обишао Беране, Бијело Поље, Никшић, Жабљак, Жупу Никшићку, Мојковац, Манастир Пиву....

У недјељу 13. маја 2012. године освештао је Храм Светога Саве у Голији, а 3. и 4. августа 2013. године увеличао прославу 800 година постојања манастира Ћурђеви ступови код Берана.

Патријарх Иринеј је тада рекао да манастир Ћурђеви ступови представља икону Христовог распећа и васкрсења, јер је пет пута спаљиван и разаран, али увек и обнављан: “Осам векова манастира Ћурђеви ступови не слави само Српска православна црква већ и све хришћанске цркве, јер историја овог манастира представља икону Христовог распећа и васкресења. Манастир је за многе био место утехе и наде да ће добро победити зло и да ће српски народ поново огријати сунце слободе. Ћурђеви ступови били су душа душе народне”.

Према његовим речима, манастир је био ослонац и носилац националног, духовног и културног препорода народа овог краја. “Манастир Ћурђеви ступови, даће Бог, и у наредном период биће духовни светионик, који ће и даље обасјавати наш народ и водити га путем љубави, слоге и мира”, казао је Патријарх Иринеј.

Следећа посјета нашег Патријарха је била 7. октобра 2013. када је са седам првојерараха помјесних Православних цркава на челу са Патријарсима васељенским Вартоломејем и руским Кирилом освештао подгорички Саборни храм. Поред тројице Патријараха храм су освештали још Архиепископи: кипарски Хризостом, атински Јероним и албански Анастасије и Митрополит варшавски и све Пољске Сава. У Светом богослужењу молитвено је

учествовало више хиљада православних вјерника из Црне Горе, Херцеговине, Србије.

Његова светост Патријарх српски г. Иринеј је у свом обраћању истакао да освећење Саборног храма Христовог Васкресења представља велики и славни дан не само за нашу Цркву и народ, већ и за читаво православље и хришћанство. Према његовим ријечима, освештање Саборног храма у Подгорици је круна прославе јубилеја 1700 година Миланског едикта и представља понос наше вјере: “Нека овај храм васкрсне свако добро и истину и да нас води путем мира и слоге. За те ствари молиће се овај храм, али и сви они који буду улазили у њега.”

Током шесте посјете 1. марта 2014. началствовао је Светом литургијом у Саборном храму Васкрсења Христовог у Подгорици, литијом и освештањем крстионице у пиргу Светог Симеона Мироточивог чиме је почео Светосимеоновски сабор који се одржавао у знаку великог јубилеја 900 година од рођења Светог Симеона Мироточивог – Стефана Немање.

По повратку из Тиране и посјете Скадру, 2. јуна 2014. Поглавар Српске цркве је посјетио Саборни храм у Подгорици.

Епархију будимљанско-никшићку је посјетио на празник Светих Кирика и Јулите 2014. године, поводом обиљежавања 70 година од покоља недужне дјеце, жена и стараца Велике и околине који су починили 28. јула 1944. фашистичко-вулентарско-балистички злочинци из дивизија „Принц Еуген“ и „Скендербег“.

Његова светост Патријарх српски након Литургије у цркви посвећеној овим светитељима у Велици истакао је да је једно то што се десио страشان злочин, а да је горе што је послератна власт чинила све да тај, али и друге злочине, преда забораву. Казао је да су, нажалост, ово дјело учинили многи који су припадали нашој вјери и нашем народу.

„Показало се у нашем времену, како овдје тако и у бившој Југославији, да су они који су промијенили вјеру били највећи зликовци према своме народу. Шта да кажемо, да ли да се светимо? Не, ми као хришћани то не смијемо да чинимо“, поручио је Патријарх Иринеј подсјетивши на ријечи свога претходника блаженопочившег Патријарха Германа који је у Јасеновцу казао да праштати морамо, али да заборављамо не смијемо.

Говорећи о континуитету злочина над српским народом Свјатјеши је додао да свјетски моћници данас отимају наше свето Косово које смо украсили

највећим нашим светињама, гдје нисмо од јуче: “Данас морамо да се боримо свим средствима да некако опстанемо на тим просторима.”

У току Патријарашке литургије 31. јула 2016. у подгоричком Храму Христовог Васкрсења обавио је хиротонију архимандрита г. Кирила (Бојовића) у Епископа диоклијског.

Првојерарх Српске цркве је посјетио Црну Гору 25. септембра 2016. године поводом освештања Саборног храма Светог Јована Владимира у Бару.

Храм је освештао Његово блаженство Патријарх Јерусалима и све Палестине г. Теофило III уз саслужење Његове светости Патријарха српског г. Иринеја, Његовог блаженства Архиепископа Тиране и све Албаније г. Анастасија, Његовог блаженства Архиепископа охридског и Митрополита скопског г. Јована и представника свих помјесних Православних цркава. Том приликом Патријарх Иринеј је казао да изградња Саборног храма има велики значај за наше доба и представља велико охрабрење за српски род, те да је грађен у кризним временима на свим пољима живота.

“Верујем да ће то бити једна нова духовна и материјална снага, како за оживљавање наших светиња, тако и оживљавање нашег живота, поготову моралног и духовног, у чему је наша снага. Када смо били духовно јаки, онда смо били у сваком погледу јаки. А када смо духовно ослабили тада смо били у свему слаби и кризни. Охрабрује нас и радује присуство оволиког народа”, казао је Патријарх српски Иринеј подсећајући да је приликом обиласка овог храма док је био у изградњи питао Митрополита црногорско-приморског Амфилохија “чему оволики храм”. “Али када сам данас видео оволики народ, за величину има пуно оправдање”, казао је Патријарх српски.

Нагласио је да је вријеме у којем живимо веома тешко и кризно а да многи покушавају да те кризе ријеше без Бога, Цркве и без правих духовних вриједности. Да много обећавају али свијет не види плод тих обећања.

„Кључ решења је у вери. Без поруке и истине вере проблеми се неће моћи решити. Они се решавају оваквим саборима, оваквим скуповима народним, где је присутно име Божије и благодат Његова које решава све проблеме света. Господ и наши свети, они који су највише Богу угодили и приближили му се, они ће наћи најбољи метод и начин да решимо проблеме међу нама, да завлада љубав, поштовање личности божанске, да завлада осећање да смо сви деца Божија, да сви носимо лик Божији и да смо сви створени од Бога. Зато се молимо Господу да је оваквих сабора што више у свету“, казао је тада

поглавар Српске православне цркве, Патријарх Иринеј.

У дванаесту посјету Предстојатељ Српске цркве Црној Гори, а шесту Митрополији црногорско-приморској допутовао је 21. јула 2018. поводом хиротоније Епископа диоклијског Методија.

Свјатејши је началствовао 22. јула 2018. у Саборном храму Христовог васкрсења у Подгорици Светом архијерејском литургијом и свечаном хиротонијом нареченог високодостојног архимандрита Методија (Остојића) у чин Епископа диоклијског, викарног Епископа Митрополита црногорско-приморског г. Амфилохија.

Патријарх српски је тада казао да је Владика Методије изабран за викара славне Епархије која је родила Црну Гору: “Она је дала велике личности наше црквене историје. Да не помињемо све, само Светог Василија и Светог Петра Цетињског и Петра Другог Његоша, који су блистали својим умом и својим животом своме народу. Нама су оставили примјер да се угледамо на њих”.

Нагласио је да Владика Методије има дужност и обавезу да чува свој народ у вјери православној: “И да га сачувате у народном јединству, јер је пред великим искушењем да се раздели и одели од своје браће из Србије. Надамо се да Господ неће то допустити и да ће учинити да наш народ остане јединствен. Желимо вам да заједно са својим Митрополитом, који је достојни наследник својих великих предака, сачувате то јединство. Да му ви помогнете у том светом и великоме делу”.

Током ове дводневне посјете Митрополији црногорско-приморској, 22. јула Патријарх Иринеј је заједно са Митрополитом Амфилохијем обишао и просторије Радио Светигоре и Портала Митрополије. Патријарха су са радошћу дочекали директор и главни и одговорни уредник Радио Светигоре, протојереј-ставрофор Далибор Милаковић и протојереј Никола Пејовић, као и колектив нашег васељенског радија. Том прилоком је честитао значајан јубилеј “Светигоре” – 20 година постојања. Захвалио се свима који раде на овом пољу црквене мисије и благословио даљи рад црквених медијских прегалаца у нади да ће још дуго сијати и ширити Ријеч Јеванђеља Христовог.

Следећа посјета Црној Гори била је 15. октобра 2018. године, исте године, када је заједно са Његовим блаженством Патријархом антиохијским и свега Истока г. Јованом Х, током његове званичне (мирне) посјете Патријарху српском и Српској цркви, боравио у Црној Гори.

Првојерарси су се поклонили моштима Светог Петра Цетињског, руци Светог

Јована Крститеља и честици Часног крста Господњег у Цетињском манастиру, и тада је Његова светост Патријарх српски г. Иринеј казао да се радује што је у Црној Гори заједно са Патријархом антиохијским и свега Истока Јованом Х.

“Био сам пре 1969/1970. године управник у Острогу, те сам тада имао прилику да посетим готово целу Црну Гору из које је и моја мајка пореклом, тако да имам блискост са Црном Гором. Радује ме што је садашња Црна Гора у односу на тадашњу у погледу Цркве нешто што је нормално за Црну Гору, да има живу Цркву, да има свештенство, монаштво. Посебно ме радује што сам у прилици да будем овде заједно са Патријархом антиохијским, Патријархом древне хришћанске апостолске Цркве, који нам свима доноси благослов свој и Његову жељу да у нашем народу владају слога, мир и љубав, оно што је нормално јер смо један народ, иако смо подељени, али то не значи да смо раздељени. Треба једни друге да помажемо и да будемо народ какав Господ и наша историја очекују и желе”, поручио је тада Свјатјеши.

Затим су Патријарси Јован Х и Иринеј посјетили манастир Острог, а након тога Саборни храм Васкрсења Господњег у Подгорици.

Поводом прославе јубилеја 800 година аутокефалности Српске православне цркве и 1500 година постојања манастира Рођења Пресвете Богородице – Подластве код Будве, 27. септембра 2019. године, Предстојатеља Српске цркве у грбаљској Подластви дочекало је хиљаде вјерних, што је била његова осма посјета Митрополији црногорско-приморској.

После доксологије у манастиру Подластви, гдје се више хиљада верника са свих страна Боке сабрало да дочека свог Патријарха, Митрополит Амфилохије је заблагодарио Његовој светости на љубави и благослову, изражавајући посебну радост што је наследник Светог Саве дошао у благословен манастир који прославља петнаест векова постојања у години када прослављамо осам векова аутокефалности СПЦ: “Добро дошли овдје наслиједниче Светога Саве! Овдје је долазио и Свети Сава, а послије њега и сви ваши претходници. Патријарси су долазили и рукополагали митрополите зетске и црногорске и овдје боравили. Последњи који је прије Вас био је Ваш претходник, Његова светост Патријарх српски Павле, 1992. године.”

„Овдје делује благодат Божја, милост Божја, овде народ својим језиком хвали Господа, језиком своје душе и срца. Недостаје реч да се захвалим и изразим оно што осећам. Долазио сам на многа мјеста, код нас и ван, оволики и овакав народ ја нисам сусрео. Овај скуп, вечерашњи и сутрашњи, најбоље говори шта је Црна Гора, она је била и остала оно што је била кроз векове.

Хвала Богу што је тако!“, поручио је Патријарх српски г. Иринеј.

Радост која је тада зрачила са лица Његове светости благосиљала је и ширила се међу свештенством и вјерним народом: Благословен који долази у име Господње!

Послије усвајања спорног и дискриминаторног закона о слободи вјероисповјести, 27. децембра 2019. године Његова светост Патријарх српски г. Иринеј позвао је државне власти Црне Горе, посебно припаднике Министарства унутрашњих послова, да престану са бруталним терором над Српском православном црквом, њеним свештенством и верним народом. “Нељудско пребијање викарног Епископа диоклијског г. Методија, свештеника и српских православних верника, само зато што су Срби и што су православне вере, чин је незабележен у Европи од пада фашизма и престанка бољшевичког терора.”

Исто тако, српски Патријарх је упутио молитве Господу да се уразуми људе који воде Црну Гору да прекину са насиљем и отимањем црквене имовине и пружио пуну подршку архијерејима, свештенству, монаштву и вјернима да се на сваком мјесту и у свакој прилици боре и не одустану од одбране Српске православне цркве.

Последња посјета Патријарха Иринеја била је 1. новембра 2020. године, поводом сахране Митрополита Амфилохија када је у опроштајном слову казао да се Митрополит Амфилохије упокојио у тренутку кад је највише потребан Цркви и народу:

„Покретац и носилац духовних и свих обнова у Црној Гори, био је наш драги блаженопочивши Митрополит Амфилохије, подржан свештенством, монаштвом и верним народом Црне Горе. Зато ће његово име бити уписано златним словима у српској историји као угледне личности. Он је у врху српског богословља нашег времена, као такав је цењен и поштован у целом Православљу. Својим богословским и књижевним дјелима припада плејади великих богослова нашега доба. У својству представника наше Цркве учествовао је на многобројним сусретима и скуповима, како у православним земљама, тако и у инославном свету. Вест о његовом упокојењу брзо је стигла до свих православних Цркава од којих нам стижу њихова саучешћа. Својим упокојењем блаженопочивши Митрополит оставља велику празнину у животу наше Цркве, а посебно у решењу проблема везано за Цркву овдје у Црној Гори. Отишао је у тренутку када је његово присуство најпотребније Цркви и народу. Надамо се да ће својим молитвама пред Лицом Божјим измолити да

се прилике у Црној Гори ријеше на најбољи и најкориснији начин за Цркву, како за српски, тако и за друге народе у Црној Гори. У томе ће му сигурно помоћи Свети Петар Цетињски, Свети Василије Острошки и други српски светитељи и просветитељи. Вјерном српском народу у Црној Гори остаје да следује узвишеном примјеру и поукама свога блаженопочившег Митрополита, да гради и чува јединство у вјери, у љубави и оданости Господу нашем Исусу Христу, братољубљу и оданости своје отачаству и своје роду”, казао је у својој последњој бесједи Његова Светост Патријарх српски Иринеј.

Вјечан спомен нашем Патријарху Иринеју!

Бесједа Патријарха српског Иринеја на сахрани Митрополита Амфилохија:

Уважени господине Председниче Републике Србије, уважени српски члану Председништва Босне и Херцеговине, Ваша Преосвештенства, поштовани представници српског народа у Црној Гори, уважени житељи Црне Горе, браћо свештеници, часни монаси и монахиње, родбино упокојеног митрополита Амфилохија, браћо и сестре.

Данас смо се сабрали да молитвено испратимо Господу нашег драгог и уваженог блаженопочившег митрополита Амфилохија, тамо где су наши свети преци и тамо где ћемо и ми сада живи једног дана бити. Није нимало случајно што је блаженопочившег митрополита Амфилохија његова духовна браћа и сарадници на јеванђелском пољу, његова верна паства и бројни поштовани пријатељи испраћају на овај најважнији и најсвечанији пут у нашем животу само један дан по празновању Светога Петра Цетињског, великог и славног молитвеног покровитеља зетског. Није ли ово знак велике духовне сличности ове две значајне личности које су управљале катедром зетских митрополита на Цетињу. Ово је велика утеха свима чија су срца данас испуњена жалошћу због растанка са нашим поштованим и уваженим у Господу преминулим митрополитом Амфилохијем.

Ако упоредимо време и прилике у којима су делали митрополити црногорско-приморски, и Свети Петар Цетињски и митрополит Амфилохије, приметићемо да су обојица храбро и пожртвовано се борили за опстанак православне вере и отачког предања у Црној Гори. Митрополит Амфилохије се по устоличењу на трон цетињских митрополита сусрео са многим неслућеним проблемима и крајње тешким стањем. Дочекао га је народ отуђен од вере и својих вековних хришћанских обичаја. Већина храмова је претворена у торове за стоку.

Празни и запустјели манастири без монаштва. Незнатан број свештеника. Безбожничка идеологија ликовала је у својој свемоћи. Једном речју духовна запуштеност у читавом народу. Уз помоћ Божју, а упорним трудом и великим напором, митрополит Амфилохије је апостолском ревношћу крчио коров на Њиви Господњој, обнављајући оно што је запуштено и напуштено. Уместо звона са оваца и коза настањених по храмовима зазвонила су црквена звона и умилни славопоји Богу. У обновљење цркве и манастире почео се сакупљати народ на празнична богослужења и свете Литургије. Обновљено је свештенство и монаштво, а тиме и вера у народу. За релативно кратко време духовно је васкрсавала Црна Гора и постајала пример и углед Српској Цркви и српском народу. Духовно обновљена Црна Гора са митрополитом Амфилохијем на челу имала је снагу да се одупре и да стане у одбрану својих светиња и да подигне дух и углед свога имена кога је претходна власт свела на националну мањину.

Покретац и носилац духовних и свих обнова у Црној Гори, био је наш драги, блаженопочивши митрополит Амфилохије. Подржан свештенством, монаштвом и верним народом Црне Горе. Зато ће његово име бити уписано златним словима у српској историји, као угледне личности. Он је у врху српског богословља нашега времена, као такав је цењен и поштован у целом Православљу. Својим богословским и књижевним дјелима припада плејади великих богослова нашега доба. У својству представника наше цркве учествовао је на многобројним сусретима и скуповима како у православним земљама тако и у инославном свету. Вест о његовом упокојењу брзо је стигла до свих Православних Цркава од којих нам стижу њихова саучешћа. Својим упокојењем блаженопочивши Митрополит оставља велику празнину у животу наше Цркве, а посебно у решењу проблема везано за Цркву овде у Црној Гори. Отишао је у тренутку када је његово присуство најпотребније Цркви и народу. Надамо се да ће својим молитвама пред Лицом Божјим измолити да се прилике у Црној Гори реше на најбољи и најкориснији начин за Цркву, како за српски тако и за друге народе у Црној Гори. У томе ће му сигурно помоћи Свети Петар Цетињски, Свети Василије Острошки и други српски светитељи и просветитељи. Верном српском народу у Црној Гори остаје да следује узвишеном примеру и поукама свога блаженопочившег Митрополита, да граде и чувају јединство у вери, у љубави и оданости Господу нашем Исусу Христу, братољубљу и оданости своме отачаству и своме роду.

Посебно бих нагласио оно што је блаженопочивши Митрополит гајио и носио у своме срцу, а што је као аманет оставио својој верној пастви, а то је љубав према Косову и Метохији и тамошњем српско страдалном народу. И на крају

бих подсетио на велику жељу блаженопочившег митрополита Амфилохија да се обнови Његошева капела на Ловћену. Нека ово буде његов аманет верном српском народу и Црној Гори.

Нека је блажен пут на који данас одлази душа нашег блаженопочившег митрополита Амфилохија, великога човека нашег времена, човека дубоке вере и велике љубави, не само према своме роду и породи, него љубави према Христовој Цркви и свим другим народима. Нека га Господ прими и причисли ликовима светих нашега рода и ликовима светих наше свете Цркве. Нека је блажени покој души његовој и нека га Господ прими и позна као свога. Бог да му душу прости!

митрополија црногорско-приморска

митрополија црногорско-приморска

митрополија црногорско-приморска

mitropolija.com